

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

Τῆς Σύρου Δραχ. 22

Ἐξῆς 26

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ,

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Διὰ τὰς Διατρ. τὸν στίχ. λ. 25
Διὰ τὰ Δικαστικά τὸν στίχ. λ. 15
Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχ. 5

Ἐρμούπολις, τὴν 4 Ἰουνίου 1860.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀτμοπλοία.

Τὰ δύο νεώδηματ' Ἀτμοπλοία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρίας ὁ Ὄθων καὶ ἡ Ἐπτάννησος, τὰ ὁποῖα παρέλαβον ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ ἀποσταλλέντες πλοίαρχοι Κ. Κ. Βούλγαρης καὶ Κριεζῆς, εἶναι ἤδη ἐν ὁδῷ. Ἐσχάτως δὲ ἀπεφασίσθη παρὰ τῆς διευθύνσεως τῆς Ἐταιρίας ἡ εἰς Ἀγγλίαν ἀποστολὴ τῶν πλοιαρχῶν Κ. Ἀγγελικάρου καὶ Κοκονέζη διὰ νὰ παραλάβωσι καὶ τὰ ἄλλα δύο Ἀτμοπλοία τὴν Βασιλισσάν Ἀμαλίαν καὶ τὸ Βυζάντιον εἰς ἕνα ὥστε ἡ Ἑλλ. Ἀτμοπλοικὴ Ἐταιρία δύναται μετὰ τὴν ἀφίξιν τῶν ἀτμοπλοίων τούτων νὰ ἰσχύῃ νέαν ζωὴν εἰς τὰς πράξεις τῆς, καθόσον τὰ ὑπάρχοντα Ἀτμοπλοία δὲν ἠδύνατο ἀπολύτως ν' ἀναπληρώσωσι τὰς ἀνάγκας καὶ ὑποχρεώσεις τῆς. Τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐταιρίας ἀπεφάσισε καὶ τὸν διορισμὸν τοῦ ἐλλείποντος προσωπικοῦ, ἐμφρόνως καὶ ἐπιτυχῶς βαδίσαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων ἐκ τῶν πρωτεύοντων Ἑλληνικῶν ναυτικῶν τόπων, διότι ἐξελέξατο ἐκ τῆς Νήσου Σπετζῶν ὡς πρῶτον πλοίαρχον τὸν Κ. Ὀρλάνδον, καὶ δευτέρον τὸν Κ. Ὀρλώφ' ἐκ τῆς Ὑδρας (ἐκτὸς τῶν ὑπαρχόντων Βούλγαρη, Κοκονέζη, Κισσέ, Ζώτου, Τζιτζεκλή, Κριεζῆ καὶ Σάββα) καὶ τὸν Κ. Ν. Σαχτούρην ὡς ὑποπλοίαρχον, ἐκ δὲ τῶν Ψαρθήνων τὸν Κ. Α. Κοτζιάν ὡς ὑποπλοίαρχον (ἐκτὸς τῶν ὑπαρχόντων Ἀγγελικάρου καὶ Κ. Βελισσαρίου)· ἐκ δὲ τῶν Χίων τὸν Κ. Ρεῖ ὡς ὑποπλοίαρχον καὶ ἐκ Γαλαξιδίου τὸν Κ. Κουρεντήν. Ἐπίσης ὡς ὑποπλοίαρχον θέλει δὲ κάμει τοὺς ἀνήκοντας προσβάσιμους ἐκ τῆς ἀρχαίων ὑποπλοιαρχῶν ὡς πλοιαρχῶν τοιαυτοτρόπως ἰκανοποιεῖται ἡ φιλοτιμία τῶν ναυτικῶν τόπων, καὶ εὐχόμεθα, ὥστε ν' ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὴν ἀποδοθεῖσαν αὐτοῖς ἐκ μέρους τῆς Ἐταιρίας ἐμπιστοσύνην αἱ ἀπαιτήσεις ἦσαν ἀπαιτηταί, ἐνεκὰ ἰδίως τῆς ἀπραξίας τοῦ Ἐμπορ. Ναυτικοῦ, ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ στάδιον δὲν εἶναι εὐρὺ διὰ τὴν ἰκανοποιηθῶσιν ἅπαντες· ἄς εὐχωνται δὲ τὴν πρόοδον τῆς Ἐταιρίας διὰ νὰ δυναθῇ αὐτὴ νὰ γίνῃ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἐκ τῶν ναυτικῶν μας χρήσιμος.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς Σύρου ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀγροφυλάκων· ὁ Κ. Ξανθάκης Δήμαρχος Σύρου γινώσκει τὰς ἀναρτίστους σκηναῖς αἵτινες ἄλλοτε ἔλαβον χώραν μεταξὺ ἀγροφυλάκων καὶ πολιτῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν ἰδίως περὶ κυνηγεσίου διατάξεως τῆς Ἀστυνομίας Σύρου καὶ ἐλπίζομεν ἤδη ὅτι ὁ Κ. Ξανθάκης θέλει παραλάβει ἤδη τὰ τοιαῦτα.
Ἀπορίας ἄξιον εἶναι πῶς αἱ ἐνταῦθα Προξενικαὶ Ἀρχαὶ νὰ λάθωσι τόσον ἐνεργητικὸν μέρος διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Δυτικοῦ Ἰερέως ὡς νὰ εὐρισκόμεθα ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ.
Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Θεάτρου μας πρέπει νὰ λάβῃ ὅσον τὴν συμπάθειαν τὴν ὁποῖαν ἐξήγησε τὸ κοινὸν

τῆς Πόλεως μας ὑπὲρ τοῦ Θεάτρου καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ μὴ ζητῆ διὰ συγχῶν παραστάσεων ἀτελῶν νὰ συμπληρωθῇ τὰς συμπληρωθεῖσας τριάντα παραστάσεις τῶν συνδρομῶν, μὴ ἀποδίδουσα οὕτω ἀντάξια τῆς ὁποίας ἀπῆλυσσε καὶ ἀπολαμβάνει κοινῶς συμπάθειας.
Ἡ ἐν τῷ Παντοπωλείῳ συσσωρευθεῖσα λοχάνων καὶ ὀπωρῶν κατὰ τὴν παρούσαν ὥραν τῶν καυμάτων προξενεῖ ἀκαθαρσίαν καὶ ἀπορροάν, ἧτις δεῖται ἄκρας ἐπιμελείας διὰ νὰ προληφθῇ πᾶσα βλάβη τῆς δημοσίου ὑγείας· ἡ Ἀστυνομία ὀφείλει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς διὰ νὰ προληφθῇ πᾶν δυστύχημα.
Ἡ ἐσοδία τῶν Δημοτικῶν καρπῶν εἰς ὅλας τὰς Νήσους τοῦ Αἰγαίου εἶναι ἀρίστη· τοιαύτη προβλέπεται καὶ διὰ τὰ λοιπὰ προόντα. Εἰς Ἄνδρον ἐβλάφθησαν τὰ κουκούλια ἄλλ' ἢ ὑφ' ὧσιν τῶν τιμῶν τῶν θέλει ἀναπληρώσει τὴν ζημίαν.
Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως γράφουν, ὅτι ἐκ Λονδίνου εἶχον τὴν εἰδήσιν τῆς ἐν Εὐρώπῃ ὑψώσεως τῆς τιμῆς τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ κατὰ συνέπειαν ἐναυλώθησαν διάφορα πλοῖα εἰς Κωνσταντινούπολιν δι' Ὀδησσὸν καὶ τοὺς λιμένας τῆς Ἀζωφικῆς· ἐπεριμένοντο αἰζησίαι τῶν ναυλωμάτων· πρὸ τῆς εἰδήσεως, πύτης τὰ ναυλώματα ἔοργον πρὸς 3 1/2 φράγκα. Εἰς τὸν Δούναβιν οὐδεμία πρᾶξις μολοῦσι οἱ λιμένες του εἶναι πλήρεις ἐμπορικῶν κενῶν πλοίων.
Μεγάλῃ συνέθῃ πυρκαϊὰ εἰς Κωνσταντινούπολιν περὶ τὰ μέσα τῆς ἑβδομάδος ταύτης κατὰ τὴν θέσιν τοῦ Ἰπποδρόμου· λέγεται, ὅτι ἐπυρπολήθησαν 3—4 χιλιάδες οἰκίαι οἱ πλείετα Ὀθωμανικαὶ μεταξὺ αὐτῶν συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ Τελεγραφεῖον.
Ἐκ τῆς Εὐρώπης δὲν ἔχομεν νεώτερον τι, τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα ἔλαβεν ὁδὸν ἄλλην παρ' ἐκεῖνην ἧτις κατ' ἀρχάς ἐφαίνετο, ὅτι ἐμελε νὰ βαδίσῃ μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἐν Τουρκίᾳ Χριστιανῶν τὸ παράδειγμα τῶν Ὀθωμανικῶν Ἀρχῶν Θεσσαλίας ἐμιμήθησαν καὶ αἱ ἐν Κρήτῃ, κατασχούσαι τὴν Ἑλλ. ἀλληλογραφίαν· ἐκ Σικελίας ἀναμένεται ἡ ἄλωσις καὶ τῆς Μεσσηνίας διὰ νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἐν γένει κατοχὴ τῆς Νήσου ὑπὸ τῶν στρατῶν τοῦ Γαριβάλδη· ἐκ Συρίας δὲν ἔχομεν νεώτερας εἰδήσεις· δυστυχῶς πολλοὶ Χριστιανοὶ ἀπωλέσθησαν, ἐλπίζεται δὲ ὥστε ἡ παρουσίαι τῶν πολεμικῶν Εὐρωπαϊκῶν πλοίων εἰς τὸν λιμένα Βηρυτοῦ νὰ φέρῃ κάποιαν θεραπείαν· ἡ εἰς τὸν λιμένα μας σταθμεύουσα ἀτμοκίνητος Πολ. Ἑλληνικὴ Γολέττα ἡ Ἀρρῆσσοα ἐξέπλευσεν εἰς Ῥόδον διὰ νὰ συμπαραλάβῃ καὶ τὴν ἐκεῖ παραπλεύουσαν, Ἑλλ. Κορβέταν ἡ Ἀριάδνη καὶ ἀμφότερα διευθύνθησιν εἰς Βηρυτόν.
Εἰς ἐκ τῶν βαθυπλοῦτων ἀδελφῶν Ροσχίλ περιμένεται ἐξ Ἀγγλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ Ἀτμόπλοιον ἡ Ὁμόνοια· θέλει μεταφέρει τὸν ὀνομαστὸν Τραπεζίτην τῆς Εὐρώπης ἐκ Πατρῶν ἢ Καλαμακίου εἰς Πειραιᾶ.
Ἀπὸ τὰς ἀρχάς τῆς ληξιάσης ἑβδομάδος ἐξακολουθοῦν νὰ μᾶς ἐνοχλοῦν τὰ θερινὰ καύματα.
Ἐξ Ἀθηνῶν οὐδὲν ἄξιον λόγου. Δὲν ὀμιλοῦμεν πλέον περὶ Ἰπουργεῖου διότι κατήντησαν παροιμιώδεις αἱ καθ' ἑκάστην δημοσευόμεναι φῆμαι περὶ μεταρρυθμίσεως ἢ συμπληρώσεώς του κ. λ. π. ἄλλως τε ὁ τόπος μας ὡς δευτέρου λόγου ἄξια ἔχει τὰ πολιτικά, ἐνασχολουμένων τῶν συμπολιτῶν μας εἰς τὰ ἰδιωτικὰ ἔργα τῶν.
Ἡ δημοτικὴ ἐκλογὴ Γαυρίου κατέστη τὸ ἀντικείμενον τῶν διαπληκτισμῶν τῶν δύο κομμάτων τῆς Ἄνδρου. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ δώσῃ πέραις εἰς τὴν ἐλεεινὴν ταύτην ἐκλογὴν ἧτις κατέστη παροιμιώδης καὶ νὰ εἰρηνοποιήσῃ διὰ μιᾶς ἀποτελεσματικῆς ἀποφάσεως τῆς ἐκάτερα τὰ μέρη· καὶ εἶναι, ἡ ἐξακολουθήσεως τῆς ἐκλογῆς καὶ ἡ πλήρης ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου. Πιστεύομεν, ὅτι

τὸ Ἰπουργεῖον δὲν θέλει ἀνεχθῆ ἐπὶ πλέον τὴν διακομώδησιν τοῦ νόμου ἐκ μέρους δύο τριῶν χωρικῶν τοῦ Γαυρίου, οἵτινες συγκροτοῦσι τὴν ἐρορευτικὴν ἐπιτροπὴν τῆς κάλπης. Ὁ Κ. Νομάρχης ὀφείλει νὰ πράξῃ ὑπὲρ τοῦ νόμου ὅτι ἐπράξε προηγουμένως ὅταν ἡ ἐπιτροπὴ αὐτῆς ἐπιτροπὴ ἐπρωποιοῖται τὸν ἀσθενῆ. Τοῦτέστι, νὰ διατάξῃ τὸν ἀναπληροῦντα τὸν Δήμαρχον Γαυρίου Πάεδρον, ὅπως, προοδεύσῃ εἰς τὴν ἐκλογὴν, ἀφοῦ ὁ Δήμαρχος κἀθῆται εἰς Ἀθήνας καὶ τρέχει εἰς τὰς οἰκίας τῶν Ἰπουργῶν. Ἄλλως ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ δὲν θέλει τελειώσαι ποτὲ, ἀφοῦ καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Νομαρχία ἀνέχονται τοιαύτας ἀναβολὰς καὶ τὴν διακομώδησιν τοῦ νόμου ἀπὸ ἀνθρώπου, χειρῶνακτας. Ἄς εἴπωσι φανερῶς, ὅτι ἀρκεῖ ἡ ἀναβολὴ γνωρίζουσι τὰς χονδροειδεῖς βραδουργίας τῶν γεωργῶν τούτων καὶ δὲν ἐμπαίζεται ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Νομαρχία ἀπὸ τοιαύτους ἀμαθεῖς ἀνθρώπους.
Πληροποροῦμεθα ὅτι τινὲς ἐκ τῶν διδασκάλων τῶν ἐνταῦθα Ἀλληλοδιδασκτικῶν καὶ κατωτέρων σχολείων ἀποστέλλουσιν ἐν καιρῷ τῆς παραδόσεως τοὺς μαθητὰς αὐτῶν (ἴσως τοὺς πτωχότερους) διὰ νὰ μεταφέρωσιν ἐκ τῆς ἀγορᾶς εἰς τὸν οἶκον τῶν ὀφίωνα πολλὰκις βραχέ, ἢ διὰ νὰ ζητήσωσι γράμματα αὐτῶν ἐκ τοῦ ταχυδρομείου ἢ διὰ νὰ ἐνεργήσωσιν ἄλλας τοιαύτας πράξεις. Ὀφείλομεν κατὰ καθῆκον νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι τοῦτο, (ἐὰν ᾖ ἀληθές) εἶναι κάκιον πρᾶγμα καὶ δύναται νὰ προσενηθῇ ἐν καιρῷ μάλιστα τοῦ πολλοῦ καύσεως βλάβην μεγάλην εἰς τὰ μικρὰ παιδία τὰ ὅποια στέλλονται ὑπὸ τῶν γονέων τῶν εἰς τὰ προκαταρκτικὰ ταῦτα σχολεῖα διὰ νὰ παιδευθῶσι καὶ γίνωσι μίαν ἡμέραν ἄνθρωποι ἠθικοὶ καὶ πεπαιδευμένοι καὶ ὅχι διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ὑπηρεταὶ τῶν διδασκάλων τῶν. Δὲν λέγομεν ὅτι ὅλοι οἱ διδάσκαλοι τῶν κατωτέρων τούτων σχολείων κάμνουσι τοιαύτην ῥοπήν, ἀλλὰ τινὲς ἐξ αὐτῶν, οἵτινες πρέπει νὰ μάθωσιν ὅτι παραβαίνουσι πολὺ τοῦ καθῆκον αὐτῶν, ὅπερ ἀναδέχθησαν ἀπέναντι τῆς κοινωνίας.
Ἀναφέροντες ταῦτα πεποίθημεν ἀδιστακτως ὅτι αἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαὶ θέλουσιν ἐπιστήσῃ δεόντως τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ γεγονότος· τούτου, ἀπαγορεύουσι αὐστρῶς τὴν ῥηθείαν πρᾶξιν τῶν διδασκάλων τούτων. Μ.
ΒΗΡΥΤΟΣ 2 Ἰουνίου ε. ν. — α Ἐξ τῆς Σιδωνος οἱ Δροῦσοι ἐκαυσαν διάφορα χωρία καὶ ἐσφάζαν πολλοὺς Χριστιανούς· τοὺς ὁποίους ἐκυνήγησαν μέχρι τῶν πυλῶν αὐτῆς, ὅτε οἱ Τούρκοι τῆς πόλεως ταύτης ἰδόντες αὐτοὺς ὅτι ἤθελον νὰ εἰσελθῶσιν ὅπως σωθῶσιν, ἐκλείσαν τὰς θύρας καὶ οἱ Δροῦσοι ἐσφάζαν τοὺς φεύγοντας· τούτους χωρικοὺς ἐξω τῶν πυλῶν τῆς πόλεως Σιδωνος.
Κατ' αὐτὰς ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας ὁ ἐν ἑλλογίμοις Σεβ. Ἐπίσκοπος Ἄνδρου καὶ Κέας Κ. Μητροφάνης προσελθὼν ἐκ Κέας καὶ Κύθου ὅπου μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ἐκεῖ λογιχοῦ ποιμένου τοῦ προχθὲς δὲ ἀνεχώρησε διὰ Β. πλοίου εἰς Ἄνδρον προπεμφθεὶς μέχρι τῆς προκυμαίας ὑπὸ τε τῶν ἀρχῶν, τοῦ κλήρου καὶ ὑπὸ ἰκανοῦ πλήθους τῶν εὐσεβῶν συμπολιτῶν μας. Ὁ Σ. ἐπίσκοπος Ἄνδρου κατὰ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον, καλεῖται ὡς τακτικὸν μέλος τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου ἡ πόλις μας θέλει ἐπανίδει αὐτό. Ἡ Α. Πανιερότης ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἡμῶν Κ. Δανιὴλ, εἶχε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἐξενίξῃ αὐτὸν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ οἴκῳ του, ὅν μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως εἶδε.
Πολὺ ἐταράχθησαν ὅσοι οἱ νοήμονες κάτοικοι τῆς πόλεως μας εἰς τὸ ἀκουσμά τῆς κατὰ τοῦ Συντάκτου τοῦ ἀφωτῶν ἐπιθέσεως τοῦ ἀστυνομικοῦ κλητῆρος Γιαγλίνη ὅπως δολοφονήσῃ αὐτόν. Ἀληθῶς καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐμείναμεν ἐμβρόντητοι, ὅταν ἀφῆρας ἠκούσαμεν, ὅτι οἱ Ἀστυνομικοὶ κλητῆρες οἵτινες εἶναι ἐπιτετραμμένοι τὴν ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν

επιβιβαστεί κατ' αὐτὰς διὰ τοῦ πλέον ἀισχυροτέρου τρόπου, τῆς δολοφονίας. Ἡμεῖς οἱ ἐπαρχιώται ὅταν ἀκούομεν, ὅτι τοιαῦτα ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ κράτους γίνονται, ὅταν μανθάνομεν, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀσφάλεια ζωῆς ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν, τότε ἀληθῶς φρικώομεν καὶ ἀμφιβάλλομεν ἂν ἔχωμεν νόμους ἢ κυβερνώμεθα αὐθιγέτως καὶ διὰ τῆς ἀστυνομικῆς τρομοκρατίας. Ἐὰν ὁ Συντάκτης τοῦ αὐτοῦ ἔγραψε ψεύδη καὶ συκοφαντίας κατὰ τῆς Ἀστυνομίας καὶ τοῦ Γραμματεῖ, ἔχομεν Νόμους καὶ Δικαστήρια καὶ ἂς γίνῃ ὅ,τι πρέπει διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ, ὅχι ὅμως καὶ νὰ ἐπιτίθεται ὁ Ἀστυνομικὸς Κλητῆρ ὡς λαζαρόνος κατὰ τοῦ πολίτου ἢ κυβερνήσις πρέπει νὰ προλάβῃ τοιαύτας σκηναί, διότι ἔχουμε ἠθλιβερὰ ἐπακόλουθα, τοῦτο ἐξέυρομεν νὰ τῆ εἴπωμεν.

— Ὁ νομάρχης Ἀρκαδίας. Καὶ ἐφημερίδες τῆς Τριπόλεως καὶ πόλεις ἐπισκερθέντες τὸν νομὸν Ἀρκαδίας ὁμοφώνως ἐπαινοῦσι τὸν νομάρχην κ. Σπ. Ἀντωνιάδην διὰ τὴν ἀμεροληψίαν του, τὴν εὐθυδικίαν του καὶ τὴν ᾧθησιν τὴν ὅποιαν ἔδωκεν οὗτος εἰς τὰ δημόσια ἔργα, ἰδίως εἰς τὴν ὁδοποιίαν. Ἐπαρχοὶ καὶ δήμαρχοι τοῦ νομοῦ ἐκεῖνον διετάρχησαν νὰ κατασκευάσωσι τοὺς δρόμους τῆς δικαιοδοσίας των καὶ νὰ ἐπιτηρώσι τὴν πρόδον τῶν ἐργασιῶν ὅσοι δὲ οἱ ἐπαρχοὶ ἐκτὸς τοῦ τῆς Κυνουρίας δι; ἀπειθήσαντος καὶ διὰ τοῦτο τιμωρηθέντος διὰ προστίμου, ἐξέτελεσαν τὰς παραγγελίας τοῦ νομάρχου Κ. Ἀντωνιάδου καὶ κατασκευάζουσι τὰς ὁδοὺς τῆς περιφέρειας των. Ἄλλ' ὅποια διαφορὰ νομοῦ ἀπὸ νομόν. Ἐνῶ εἰς τὴν Ἀρκαδίαν ἐπικρατεῖ ζῶη καὶ κίνησις, ἐνῶ οἱ κάτοικοι εὐλογοῦσι τὸνομα τῆς Κυβερνήτειος διὰ τὴν ἐπιτυχιστάτην ἐκλογὴν τοῦ ἀρχόντος των, ἐνῶ βλέπουσι τὸν νόμον πιστῶς ἐφαρμοζόμενον, τὰς καταχρήσεις καὶ ἀδικίας περιστελλομένας, τὴν εὐμερίαν προαγομένην, αἱ ὅμοιοι τῶ νομῶ Ἀρκαδίας ἐπαρχίαί περιστάσι τὴν ἐλεεινότεραν εἰκόνα· αἱ πόλεις γέρονται ἀκαθαρσιῶν καὶ ἐτοιμοπτώτων οἰκιῶν καὶ ἐρείπιῶν, αἱ δήμαρχοι καὶ ἐπαρχοὶ νήδυμον κοιμῶνται ὑπὸν ὡς μὴ ἐπιτηρούμενοι· ἕκαστος οἰκοδομεῖ, κατὰ τὸ δοκοῦν, χωρὶς νὰ λαμβάνῃ τὴν εὐθυγραμμίαν, ἐνὶ λόγῳ πολλὰ πόλεις καὶ κῶμαι προσφορώτερον νὰ ὀνομασθῶσι γουρουνοπόλεις ἢ βορβοροπόλεις, παρὰ πρωτεύουσαι νομῶν, ἐπαρχιῶν καὶ δήμων. Καὶ ὅμως τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἀμεριμνᾷ, περιοριζόμενον εἰς τὸ νὰ διοικῇ τὸ κράτος μόνον δι' ἐγγράφω. Ἄς ἐξέλθῃ εἰς ἀνώτερος ὑπάλληλος εἰς περιοδείαν καὶ θέλει φριξῆι περὶ τῆς ἀθλίας καταστάσεως πολλῶν πόλεων καὶ ἐπαρχιῶν. Οὔτε καθαρὸτητα, οὔτε ὁδοῦ, οὔτε ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου τῶν πόλεων θέλει εὔρει.

(Ἀυγή).

Κύριε Συντάκτη τοῦ «Ἀστέρος τῶν Κυκλάδων».

Εἰς τινὰ διατριβὴν περὶ τῆς πολυπαθοῦς Κρήτης, παρεστηρήσαμεν σχολίον καθηπτόμενον τοῦ «Τηλεγράφου τῶν Κυκλάδων» καὶ τοῦ Συντάκτου αὐτοῦ, ὅτι δῆθεν ἀπὸ ἰδιοτελείαν ἐπήγει τὸν Βελῆ-Πασσά καὶ τοὺς τυραννοῦντας τοὺς Κρήτας. Καθ' ἡμῶν νομιζόμεν Κύριε Συντάκτη, καθὸ κατοικοῦντες ἐνταῦθα καὶ γνωρίζοντες τὰ διατρέξαντα, νὰ διακηρύξωμεν ὅτι δὲν εἶπεν ἀλήθειαν ὁ γράψας ταῦτα, κατὰ τοῦ Συντάκτου τοῦ «Τηλεγράφου τῶν Κυκλάδων» διότι ὁ Βελῆς, ἐπαινέτο κατ' ἀρχάς, οὐχὶ ἀπὸ τὴν Ἐφημερίδα ἀλλ' ἀπὸ ἀνταποκριτῆν αὐτῆς, καθὸ ἀληθῶς φερόμενος ὡς τὸ δυνατόν καλῶς δι' Ὀθωμανόν, ὅπως ἔλεγον τότε καὶ οἱ ἐδῶ πατριῶται, παραινούντες μάλιστα τὸν Συντάκτην νὰ τὸν φιλοτιμῇ διὰ τοῦ τίπου· ἅμα ὅμως ἀπεδείχθη τίς ἦτο, ὁ «Τηλεγράφος τῶν Κυκλάδων», τὸν ἀπεκλήρυσεν, καὶ ὁ Συντάκτης παρεκάλεσε τοὺς ἐδῶ πατριώτας νὰ λαμβάνωσι μέρος μετ' αὐτοῦ εἰς τὰ δημοσιεύομενα διὰ τὴν Κρήτην ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ἠδύνατο ὅθεν ὁ διατριβογράφος, τὸ πολὺ νὰ εἴπῃ ὅτι ὑπέπεσον εἰς λάθος ὁ ἀνταποκριτῆς τοῦ «Τηλεγράφου» οὐχὶ ὅμως νὰ ἐκφράσῃ συκοφαντίας κατὰ τοῦ ἰδιοῦ Συντάκτου. Ὁ Συντάκτης τοῦ «Τηλεγράφου τῶν Κυκλάδων» δὲν εἶχεν οὐδὲν ἀτομικὸν συμφέρον, ἐκτὸς τῆς γενικῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ εἴδομεν ἀποκαταστημένην τὴν μεγαλόνησον καὶ ὠραίαν Κρήτην, Ἑλληνικὴν. Ἐὰν δὲ ὁ σχολιαστῆς ἐννοῇ τινὰ κτήματα ἐν Κρήτῃ ἀνήκοντα εἰς τὴν ὑπανδρὸν ἀδελφὴν του, τὸν λέγομεν, ὅτι καὶ ταῦτα καὶ τούτων ἕτερα εἰκοσαπλασίας ἀξίας κείμενα ἐν Σμύρνῃ ἐγκατελείφθησαν, καὶ ἀπωλέσθησαν, κατὰ τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα, καὶ οὔτε κἀν ἐσυλλογίσθη δι' αὐτὰ.

Ταῦτα ἐκρίναμεν εὐλογον νὰ εἴπωμεν χάριν τοῦ κοινοῦ, Κύριε Συντάκτη, τὸ ὅποιον σεβόμεθα, καὶ μὴν ἐπιθυμοῦντες νὰ κατηγορηθῶμεν ἀδικῶς εἰς συμπολίτην ἡμῶν οὐχὶ δὲ διὰ τὸν σχολιαστῆν τοῦ ὁποίου εὐκόλως τις διακρίνει τὴν χολὴν, ἀπὸ τὴν ὄλως ἄσκοπον κατὰ τοῦ «Τηλεγράφου τῶν Κυκλάδων» κατηγορίαν ἐπὶ ἐν ἔτος ἤδη διακοπέντος καὶ

οὐδὲν τοῦτον βλέποντος!!! Πρὸς τὸν σχολιαστῆν δὲ λέγομεν πρὸς ὁδηγίαν του διὰ τελευταίαν φοράν, ὅτι τὸ νὰ γράφῃ τις διατριβὴν φαινομένην πατριωτικὴν καὶ καλὴν, καὶ νὰ ζητῇ ὡς ἀμοιβὴν τὴν ἀδικὸν κατακρίσιν ἐνὸς ἄλλου, ἐνεργεῖ πολιτικὴν ὁμοιάζουσαν τῆς τοῦ Βελῆ ὅστις ἔκαμνε Σχολεῖα, ἐβόηθει Ἐκκλησίας Χριστιανικῆς, διεχάραττε δρόμους, ἔστειλεν εἰς τὸ Πανηγύριον Προσκυνητῶν, διεκηρύττετο καλὸς Κρῆς καὶ πατριώτης, ἀλλὰ ταῦτα πάντα ἔκαμνε διὰ νὰ κρύπτῃ τὰ πάθη του κατὰ τῶν ἄλλων, καὶ τοὺς ἀντιχριστιανικοὺς αὐτοῦ σκοπούς. Ω.

Κύριε Συντάκτη τῆς Ἐφημερίδος ὁ «Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων»!

Εὐαρεστηθεῖτε παρακαλῶ νὰ καταχωρήσητε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον σας τὴν παρακατιῶν διατριβὴν μου. Γράφω δὲ εἰς ὑμᾶς, διότι γνωρίζω τὴν τιμὴν καὶ σπουδαιότητα, ἧς ἀξιοῦται ἡ περισπούδαστος καὶ φιλελευθέρη ἐφημερίς ὑμῶν, καθ' ὅλον τὸν Ἑλλ. κόσμον.

Κωνσταντινούπολις παρὰ τοῖς ἐν Φαναρίῳ Πατριαρχείοις 20 Μαΐου 1860.

ὁ Πατριώτης Ζ. Α. Γ.

Ἐν τῷ «Τηλεγράφῳ τοῦ Βοσπόρου» ὑπ' ἀριθ. 367. Μαΐου 14 ἀνεγνώμεν διατριβὴν τινὰ, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα I. K. Γ. ἐμφαίνουσα εὐγενῆ τὰ φρονήματα, καὶ καταφανῆ τῆς μεροληψίας τὰ αἰσθήματα. Ὁ Κύριος I. K. Γ. ἠθέλησεν ἐκ προσθέσεως φαίνεται νὰ περιποιήσῃ εἰς τὸν κατ' ἀνάγκην φίλον του Κ. Στ. Γκιώνη ὑποπρόξενον Γαλαζίου τίτλους φιλογενεῖας, χαρακτήρας ἀκλονήτους, ἀμέμπτους ὑπολήψεις καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀλλ' ὠλήθησεν καὶ ἐφθασεν εἰς τοιαύτην μωρίαν καὶ κουφότητα, ὥστε νὰ πιστεύῃ, ὅτι γράφει καὶ γυρνᾷ τὸν κάλαμόν του διὰ τοὺς Κινέζους, καὶ πρόδῃλον, ὅτι κατὰ τὴν ἐπιβεβλημένην ἐκείνην στιγμήν, συναισθανθεὶς ὑποβάτην καὶ οὐκ οἶδε τί ἔγραψεν, εἶτε διὰ ποῖον ἔγραψεν, καὶ πρὸς ποῖους ἀναγνώστας διατρίβει. Πλὴν εἶναι συγνωστέος, διότι ὁ ἄνθρωπος φύσει ἀδύνατος δι' ὅλα, ὑπόκειται καὶ αἰωνίως εἰς σφάλματα, καὶ ἂν ταῦτα προέρχονται ἐξ ἀνάγκης ἀκαταμαχίτου, τὸ βάρος τῆς ποινῆς εἶναι ἐλαφρότατον, καὶ ἐπομένως ὀλιγώτερον κατακριτέος. Ἀλλ' ἂν ἐκ φόβου τινός, ἢ κολακείας καὶ κερδοσκοπίας, καταφαίνεται ψοφοδέεστατος καὶ χαμερπῆς, ἐξυμῶν τὴν φιλογενεῖαν τοῦ φίλου του Γκιώνη, καὶ τὸ ἀδιάσειστον τῆς δυναστείας του ἐν Γαλαζίῳ, προδίδει φανεράν ῥῆξιν, καὶ ἀντιθεσιν μεταξύ δικαιοσύνης καὶ κακουργίας, καὶ ὑπονοεῖ πληρέστατα, ἢ κούφον καὶ μωρὸν τὴν Ἑλλήν. Κυβέρνησιν, ἢ συμμετόχον αὐτοῦ τοῦ Γκιώνη. Τὸ νὰ κατασκευάζῃ καὶ φαμπρικῆρ Ἀλκυονίδας καὶ μουσεῖα, Χημίας καὶ Ἀστρονομίας, γλώσσας ἀλλογενῶν τῆς Βαβυλωνίας καὶ Πυργοποιίας ὡς γιγνόμενα ἐν Γαλαζίῳ ἐκ τῆς Γκιωνικῆς ἑδρας. Τὸ νὰ κουβαλῇ συγγραφεῖς περιφήμους, πανεπιστήμονας, Ἑβραῖους Μαθητοὺς ἐκ Παρισίων. Τὸ νὰ λαλῇ διὰ Τύμπανα, Καραμουζαῖς, Τζουρνάδαις, Νταούλια καὶ Κύμβαλα ἀλλοδαζόντα ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ τοῦ Γκιώνη, καταδεικνύει τρανωτάτην ἀσυναιτίαν, καὶ χαμερπυστάτην ἀγυρτίαν καὶ κολακείαν· διότι ἂν οἱ μετακρισμένοι καὶ κουβαλισμένοι συγγραφεῖς καὶ προσέσορες, Ἑβραῖοι Μαθητοὶ ἦσαν ὡς αὐτοῖς τοῖς λέγει, δὲν ἐγίνοντο Κηδεμόνες καὶ νευρόσπαστα ὄργανα, τυφλὰ τῆς Γκιωνικῆς Καμαρίλλας, καὶ ν' ἀναμιγνύονται τέλος εἰς μικροραδιοργάνια, καὶ ἐπιφορτίζονται ἀσυστόλως ἀποστολάς, συνδιασμούς δι' ἐπιστολῶν καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ περιπλέον, ἀπειλάς, πονήρους καὶ ἰουσητικῶς, πρὸς περιπλοκὴν μελετωμένων καταχθονίων σκοπῶν μετὰ τῶν ἀξιοτίμων ἰατρῶν Σακρογράφων, καὶ Λίτζικα καὶ τὸ νὰ ὀραμαθίζῃ Κ. Συντάκτη ὁ Κορ I. K. Γ. λέξεις καὶ φράσεις, ληρήματα καὶ ἄλλας ἀηδίας, τούτεστι νὰ τιτλοφορῇ τὸν εὐσυνείδητον προστάτην τῶν ὑπηκόων Κ. Γκιώνη, μετὰ, ἄμωμος, ἀσπίλος, ἀμέμπτως, ἀμίαντος, κχωρισμένος τῶν καταχραστῶν, καὶ ὑψηλότερος τοῦ Ἀριστείδου γινόμενος, ἐνώπιον μιᾶς ὀλοκλήρου νοήμονος κοινωνίας εἰς Γαλαζίον, ἀπέναντι ὀλοκλήρου φυλλαδίων, καὶ τόμων κατ' αὐτὰς τυποθέντων, ἢ τυποθησομένων ὡς οὐπω, ἀποδεικνύει, ὅτι πάσχει πληρεστάτην βλακίαν, ἢ μᾶλλον ὡς ψιττακὸς ὅστις λέγει, ὅτι ἀκούει καὶ αἰσθάνεται ὅ,τι βλέπει ἢ ἴσως θὰ εἶναι τὸ βεβαιώτερον, ὡς συνειθισμένος νὰ στηθάξῃ εἰς τὸ Σταμποῦλ χαβιάρια, λουκουμάδες, καὶ χαλβάδες. Λυπηρὸν ὁ Κ. I. K. Γ., καὶ ἀνάξιον τῶν Ἑλλήνων νὰ γράφωσιν οἱ Ἕλληνες μετ' αὐτῆν πικρίαν, καὶ σκληρότητα, ἀλλ' ἀναγκαῖον, ἀναπόφευκτον, πρὸς σωφρονισμὸν τῶν εὐπίστων, καὶ στηλίτευσιν τῆς κακίας, καὶ ἂς ᾄθωνται οἱ αἴτιοι!!!

Τὸ νὰ κηρύττῃ ἀκλονήτων τὴν ἑδραν τοῦ Γκιώνη ἐν Γαλαζίῳ διὰ τὰς πολυτελεῖς ἀγαθὰς του πράξεις, καὶ διπλοῦν τὸ συμπέρασμα, τούτεστιν ἡ ἀσφάλεια τῶν πράξεων του, καὶ ἐπομένως εἶναι συμπράκτοραί του, ὡς ἰσοφρονῶν τὴν κοινωνίαν εἶναι ἀσεβέστερος καὶ αἰσίων κακούργων. Διότι ἐκ τῆς παρακατιῶν μνήσεως τῆς τῆς κακούργων. Πλήρῃ μεσημβρία ἐν τῇ κούρτῃ τοῦ Γκιώνη, καταπαταται Ἡλίου φαίνοντερον μὲν ἢ βαθμολογία τοῦ χαματι τοῦ Γκιώνη, αὐταπόδεικτον δὲ τὸν διατριβογράφον, ἡμῶν πέστατον, ἀναίδῃ καὶ ἀσύνετον κόλακα.

Μικρὸν τι ἂς ἡσυχάζῃ ὁ Κ. διατριβογράφος, καὶ ἀναγάλεται μετὰ τοῦ Βασιγκτῶνος φίλου του Γκιώνη, διασκευασθῆσονται ἀμφότεροι μετὰ τὴν κατ' αὐτὰς ἐπιδοσομένην «Ἀμαρτωλὸν Σωτηρίαν» καὶ πληροπορηθῆσονται καὶ αὐτοὶ καὶ σύμπασα ἡ Ἑλλήν. φυλῆ, τὸ ποῖον τῆς Κυρ. Γκιώνη, καὶ τὰ τῆς Καντζελαρίας του. Ἐβρώσθη.

Ὁ Πατριώτης Ξενοφ. Α. Γεωργίου. Ἰδοὺ ἡ μνήσις, ἴσον τὸ πρωτοτύπῳ σταλθεῖσα καὶ αὐτὰς εἰς Ἀθήνας πρὸς τὸν Εἰσαγγελεᾶ τῶν Ἐφεσίων Μήνσις Ζωήτζιας Νοβάκου χήρας κατοικοῦ Γαλαζίου κατὰ Σταματίου Γκιώνη ὑποπρόξενου τῆς Ἑλλάδος κατὰ του ὡσαύτως. Ἐνώπιον τοῦ Εἰσαγγελεῶς τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφεσίων.

Κατὰ τὸ ἔτος 1856 ἐπὶ τῆς κατοχῆς τῶν Αὐστριακῶν ἐν Γαλαζίῳ, ἡ ὑποραινομένη μετὰ τοῦ συζύγου μου Νικολάου Νοβάκου, καὶ τέκνων μας, κατοικοῦντες ἐν τῇ συνοικείᾳ πλησίον ἐνθα ἐδρεύει τὸ Ἑλλήν. Ἰποπροξενεῖον εἶχομεν ἐν μοσχάριον μικρὸν, ἢ βιδέλον, ὅπερ ἐβελθὸν τῆς ἡμετέρας αὐλῆς, εἰσῆλθεν ἐν τῇ κούρτῃ τοῦ προξενεῖου ὁ Κύριος Πρόξενος εὐρεθείς παρὰ τῷ ἐξώστῃ, διέταξε τὸν κλητῆρα του, καὶ συλλαβόντες αὐτὸ τὸ ἔδρασαν, ἐν τῇ γωνίᾳ τῆς αὐλῆς του. Μεθ' ὧραν ἱκανῆν, ἐν ἐκ τῶν πικρῶν μου πορευθὲν ἐκεῖ, ἐζήτησε παρακλητικῶς τὸ ζῶον πλὴν ἀρνηθέντων τῶν κλητῆρων ἀπέδρα καὶ τὸ μοσχάριόν μου διέμεινεν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ κούρτῃ, πνεύμα τὰ λαισθία ἐκ τῆς πείνης καὶ δίψης.

Ὁ ἀτυχὴς συζυγὸς μου Νικόλαος, μὴ εὐραχθῆναι κατὰ συγκυρίαν κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἐν τῇ αἰκίᾳ, ἐπὶ πανελθῶν, ἔμαθε τὰ γιγνόμενα. Καὶ πορευθεὶς ἐν τῇ Προξενεῖῳ ἐζήτησε τὸ ζῶον του. Οἱ Κλητῆρες, ἀφοῦ ἐπὶ ναύσωσ ὡς μοι ὤφειλε τὸν ὕβρισαν, καὶ πολλάκις ἐπὶ ἐσπρωξάν ἐξω τῆς κούρτης, καὶ ὁ ἀτυχὴς συζυγὸς μου ἐπιμένων γονυκλιτῶς παρεκάλει καὶ ἐκλαίεν, αἰφνης ἐπιφάνιζετο ὁ Κύριος Πρόξενος, καὶ ἀφοῦ ἀληπασσαλῶν ἀφριάττει, τρέμει κατὰ τοῦ δυστυχῶς συζύγου μου, ὁμοιωτάττει φρικτοὺς ῥαβδισμοὺς διὰ τῶν ῥοπαλοφόρων, καὶ τέλος πεσόντας κατὰ τοῦ ἀμοῖρου συζύγου μου χαμῆ, ἐπιπεσε καὶ αὐτὸς (ὁ Κύριος Γκιώνης) κλοτζοπατῶν, καὶ ἔπειτα πτωπὸν τῶσιν ἀσπλάγγως, ὥστε ἐδέησε νὰ συσσωρευθῆσιν πλῆθος λαοῦ παντὸς εἶδους! Ἐπὶ τῆς τραγικῆς ταύτης σκηνῆς, τυχαίως διαβαίνοντες Αὐστριακοὶ τινες στρατιώται μεθ' ἑνὸς ἀξιωματικοῦ των ἰατροχειρουργοῦ, ὀνόματι Φορτῆ ρίκου Γολεζ' οἵτινες θεωροῦντες τὰ γιγνόμενα, καὶ ἀγαποκτούντες ἠρώτησαν τὴν αἰτίαν. Ἐπὶ τὸν Κύριον Πρόξενον ἐν τῇ παραφορᾷ του ὀργίλως ἀποταναθῆς πρὸς αὐτὸν ἐμπεπεν, «Μάθετε ὅτι ἐγὼ εἰμαι Πρόξενος Ἑλλήν, καὶ πᾶσιν ὑπεραίτιον ἐξέτασις, ἢ παρατήρησις ὑμῶν, θεωροῦμαι ὑπεραίτιος καὶ ἀσέβεια τῶν καθηκόντων σας! Τὴν αἰτίαν ὁ λόγοντον καὶ βάρβαρον ταύτην ἀπάντησιν, εἰδόντες ὑ ἀγαθοὶ ξένοι, ὁ ἰατροχειρουργος, μάλιστα, ἀφοῦ ἀπὸ τῆς μύστακα τὸν ἐσυλλάβε, ἠρώτησε τὸν Κύριον Πρόξενον ὑπομεριδιῶν καὶ ἀπειλῶν». Ἄν αἱ λέξεις Ἑλλήν Πρόξενος, καὶ τὰ τοιαῦτα, σημαίνουσι, Νερωνικὰ βασανιστήρια καὶ μαρτύρια; Ὁ Κύριος Γκιώνης περιφρονῶν τὰς παρατηρήσεις ταύτας, καὶ κατ' οὐδὲν λογιζάμενος τὰς σπουδαίας, ἀπεσύρθη, παραιτῶν, τὸν δυστυχὴ συζυγὸν μου τῇ Κούρτῃ, ἡμιθανῆ. Ἐνθα ἐγὼ ἡ ἀμοῖρος συζυγὸς μου σὺν τοῖς τέκνοις μου καὶ γείτοσι, ἄραντες αὐτὸν ἐπὶ τὸν τάφου, ἀπηγάγομεν αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ μας, ἐνθα ἐπαρὰ τοῦ φιλανθρώπου Αὐστρο-ἰατροχειρουργοῦ Γολεζ' συγνὰ, πυκνὰ, δις καὶ πολλάκις τῆς ἡμέρας ἐπισκεπτόμενος, καὶ μεγάλως προσπαθῶν, καὶ τοὶ ὑποβοηθούμενος τῆς Καντέλας Γερμανίδος, μαιῆς ἐπιστήμου τῆς πόλεως ὡς παρευρεθείσης καὶ αὐτῆς ἐν τῇ σκηνῇ τῆς Κούρτης, διαμείνασα ἐν τῇ οἰκίᾳ μου, μετὰ ὀκταήμερον ὁδύνησ καὶ φρικτῆν ἀγωνίαν ἐτελεύτησε! Τούτων οὕτως ἐγένοντο Κύριε Εἰσαγγελεῦ, ἐπειδὴ ἡ πράξις αὕτη προβλέπειται τιμωρεῖται παρὰ τοῦ νόμου ὡς κακούργημα, ἐπειδὴ ἡ νεκρὰ τῆς ἀδυνάτου πολυαριθμοῦ οἰκογενεῖας μου, διὰ τὴν αἰφνῆδιον τραγικὸν θάνατον τοῦ ἀτυχῶς συζύγου μου Νικολάου Νοβάκου, καὶ τὸ χεῖριστον τῆς μεγίστης χῆρας τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων, παρεβλέθη καὶ περὶ εὐχῆ νὰ καταγγελλῇ ἐγκαίρως ἢ παρὰ τοῦ Κυρίου Γκιώνη

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΥ.

Εἰς
Παντολέοντα Γιασεμολαδάν.

Ἐκφωνηθεὶς

ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΠΑΓΙΔΑ.

Ἄποκειται τοῖς ἀνθρώποις ἀπὰ ἀποθαεῖν.
(Πρὸς Ἑβρ. Θ'. 27).

Πανταχοῦ περιστρέφων τὰ ὄμματα οὐδὲν ἄλλο βλέπω, εἰμὴ γενικὴν ἀθυρίαν καὶ κατήφειαν. Τί δηλοῖ ἄραγε ἡ πένθημος αὕτη κατήφεια; τί δηλοῖσι τὰ καταρρέοντα τῶν ὀφθαλμῶν τῶν Ἑρμουπολιτῶν δάκρυα; τί δηλοῖ ἡ ἐσωτερικὴ θλίψις, ἡ ἐνδόμυχος τῶν καρδιῶν ἀνακίνησις, καὶ οἱ ἀκούομενοι βαθεῖς στεναγμοί; πόθεν ταῦτα προέρχονται; οὐκ ἄλλοθεν βεβαίως, ἢ ἐκ τοῦ ὅτι ὁ ἀγαθὸς καὶ ἐναρτέος ἀνὴρ, Παντολέον Γιασεμολαδᾶς, φεῦ, δὲν ὑπάρχει πλέον ἐν τοῖς ζώσιν! ἐξεδήμεσε πρὸς τὸν ζῶντος κυριεύοντα καὶ θανάτου καὶ βάθει σοφίας ἀπείρου τὰ πάντα φιλανθρωπῶς πρὸς τὸ συμφέρον οἰκονομοῦντα, ἵνα λάβῃ παρ' αὐτοῦ τὸν προσήκοντα αὐτῷ στέφανον. Διὸ εὐλόγως πάντες οἱ κάτοικοι τῆς εὐάνδρου ταύτης πόλεως θρηγοῦσι τούτον. Ἡ πάντας καλύπτουσα λύπη ἐστὶ μέγα τεκμήριον τῆς μεγάλης πάντων ιδέας περὶ τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀνδρός· στέφανον δὲ ἀμάραντον περὶ τὴν κερφαλὴν τοῦ προκειμένου τούτου νεκροῦ πλέκουσι τὰ καταρρέοντα δάκρυα πάντων, διότι τὰ δάκρυα, οἱ ἐγκάρδιοι στεναγμοὶ εἰσὶν αἱ σάλπιγγες, αἱ ἀποθανατίζουσαι τὴν μνήμην τῶν εὐσεβῶν καὶ ἐναρτέων ἀνδρῶν. Ὅτι δὲ δὲν ἀπατάται τοιαῦτα δείγματα σεβασμοῦ ἐκφέρουσα ἡ Ἑρμούπολις πρὸς τὸν Παντολέοντα Γιασεμολαδᾶν δειχθήσεται ἐκ τοῦ ὡς οἶόν τε διὰ βραχέων ἐκτεθησομένου βίου τοῦ ἀνδρός.

Ὁ προκειμένος νεκρὸς, ὃ σεβαστὴ ὀμήγυρις, ἐγεννήθη ἐν τῇ περιουσίᾳ Χίῳ ἐκ γονέων παρὰ πάντων τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν ἐπ' εὐσεβείᾳ καὶ ἀρετῇ τὰ μάλιστα τιμωμένων· ὁ ἀνὴρ οὗτος εἶναι ἐξ ἐκείνων τῶν Χίων, οἵτινες, καταστραφείσης τῆς πατρίδος αὐτῶν, διεσπάρησαν πανταχόσε. εἶναι ἐξ ἐκείνων τῶν Χίων, οἵτινες ἐσηματήσαν οὐχὶ εὐκαταφρονήτους καταστάσεις διὰ μόνης τῆς ἀπαρμιλλῆς αὐτῶν ἰκανότητος, συνέσεως καὶ τιμιότητος· εἶναι ἐξ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες καὶ εἰς τὴν ἀνέγερσιν καὶ πρόοδον τῆς ἐκ φυγάδων κατοικισθείσης πόλεως ἡμῶν τὰ μάλιστα συνετέλεσαν· εἶναι ἐξ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ἔχοντες ἐν ταῖς ἑαυτῶν καρδίαις ἐγκεχαραγμένον τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ καὶ ἔρημοι καὶ παντάποροι πανταχοῦ προοδεύουσι καὶ εὐποροῦσι καὶ παντοιοτρόπως γίνονται τῷ πλησίον ὠφελίμοι. Τίς ἐξ ὑμῶν, ὦ φίλοι ἀκροαταί, ἀγνοεῖ τὴν μεγάλην προθυμίαν, τὴν ὁποίαν εἶχε ὁ μακαρίτης εἰς τὸ νὰ γίνηται ὠφέλιμος τῷ πλησίον ὅλας δυνάμεις; τίς ἀγνοεῖ ὅτι οὐκ ὀλίγοι τῶν ἐνδεῶν πρὸς αὐτὸν ἔτρεχον καὶ πάντας πατρικῶς ἐδέχετο βοῦθῶν αὐτοὺς ἐξ ἰδίων καὶ ἄλλους εἰς τούτο προτρέπων; Ἀχ! ποῦ εἶσθε γῆραι, ποῦ εἶσθε ὄρφανᾶ, ποῦ εἶσθε πτωχοί, τοὺς ὁποίους ὁ μακαρίτης τοσοῦτον διαψιλῶς ἐβοήθησεν; ἔλθετε νὰ ἀσπασθῆτε τὸ στόμα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον παρηγόρει ὑμᾶς, ἔλθετε νὰ δώσητε τὸν τελευταῖον ἐγκάρδιον ἀσπασμὸν εἰς τὸν εὐεργέτην ὑμῶν, οὐ ἡ μόνη χαρὰ ἦτο τὸ βοηθεῖν ὑμῖν. Τίς ἐξ ὑμῶν, ὦ φίλοι ἀκροαταί, ἀγνοεῖ τὴν εὐσέβειαν τοῦ μακαρίτου; τίς ἀγνοεῖ τὸν ἔρωτα, ὃν εἶχεν εἰς τὸ κοσμεῖν τοὺς ἱεροὺς τοῦ ὑψίστου ναοὺς; γνωρίζετε πόσα ἐδαπάνησε καὶ πόσον συνετέλεσε εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ, γνωρίζετε ὅτι περισσότερο ἡγάπα καὶ περισσότερο ἐμερίμνα περὶ τοῦ ἱεροῦ τούτου ναοῦ, ἢ περὶ τοῦ ἰδίου οἴκου. Γινώσκων δὲ ὁ μακαρίτης ὅτι ἡ ταπεινώσεσις ἐστὶν ἀρετὴ μεγάλη, ἀρετὴ δεδοξαμένη, ἀρετὴ σωτηριώδης, σύνδεσμος τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης, φωτισμὸς τοῦ νοῦ, ὁδηγία τῆς ψυχῆς, θάλασμον τῆς ἀμαρτίας, ὁδὸς τῆς σωτηρίας, κλίμαξ ἀ-

νύγουσα εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης καὶ εἰς τὰ ἐπουράνια τοῦ Θεοῦ σκηνώματα, ὅπως ἐταπεινοῦτο, οὐδόπως ἠνείχετο νὰ ἐπαινῆται, οὐδὲν ἔπραττε διὰ ματαίαν ἐπίδειξιν, πρὸς πάντας ἐφέρετο ἀδελφικῶς καὶ οὐχὶ ὑπεροπτικῶς, ὡς πολλοί, οἵτινες νομίζουσι τούτο ἴδιον τῶν λεγομένων εὐγενῶν. Τί δὲ νὰ εἶπω περὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ ἀνδρός; τίς ἄλλος, ὡς οὗτος εὐγνωμόνως πρὸς τοὺς ὁποσδήποτε αὐτῷ φανέντας εὐεργέτας; πολλοὶ ἤκουσαν αὐτοῦ ἀπειράκις ἐκπράζοντος τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἥρωας Ἰδραίους, δι' ἣν ἐδείξαν αὐτῷτε καὶ πᾶσι τοῖς εἰς Ἰδραν καταφυγοῦσιν ἐν καιρῷ τῆς ἐπανάστασεως φιλανθρωπῶν καὶ ἀδελφικῆν περίθαλψιν. Ἀπειροὶ φίλοι τοῦ μακαρίτου γινώσκουσι ταῦτα· οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ὀλίγοι ἐν τῇ κοινωσίᾳ ἡμῶν εὐρίσκονται τοσοῦτον εὐκρινεῖς πρὸς τοὺς φίλους. Ἀνθρώπος εἰρηνικὸς, φιλήσυχος, ἐχθρὸς τῆς οὐκ ὀλίγους καταβασανίζούσης φιλοδοξίας, μετὰ προθυμίας ἐκτελῶν πάντα τὰ καλὰ καὶ κοινωφελῆ ἔργα, πάντας ἀγαπῶν καὶ ὑπὸ πάντων ἀγαπώμενος· ἐξ ἡ εὐτυχῆς παρὰ τῇ φιλάτῃ αὐτοῦ συζύγῳ καὶ τοῖς φιλάτοις τέκνοις, εἰς τὴν χριστιανικὴν ἀνατροφὴν τῶν ὁποῶν οὐτε χρημάτων ἐφείσθη οὐδὲ ἄλλου τινος. Ὡς πόσον λυπούμαι, ἀγαθὲ Παντολέον Γιασεμολαδᾶ μὴ δυνάμενος ἐπαξίως διὰ τὸ στενὸν τοῦ χρόνου καὶ διὰ τὴν ὀλίγην μου περὶ τοὺς λόγους ἰκανότητά νὰ ἐκτανθῶ περὶ τῶν ἀρετῶν σου!

Ἄλλ' ὃ παρόντες δὲν αἰσθάνεσθε εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας ὑμῶν ἐνδόμυχόν τινα φωνήν, ὡς ἐὰν ἐξήρχετο ἐκ τοῦ ἤδη κεκλεισμένου στόματος τοῦ προκειμένου νεκροῦ; ποῖα δὲ εἶναι αὕτη; εἶναι ὅτι ἀνθρώπε γῆ εἰ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση. Ἰδοὺ τί εἶσαι ἀνθρώπε τί; τὸ παντὸς ἄλλου πράγματος καταφρονούμενον, τί τοῦτο; χῶμα. Ὁ ἀνθρώπος, ὁ μέγας καὶ ἀπόλυτος τῆς γῆς Κύριος, τὸ ἐντελέστερον καὶ σοφώτερον ἐκ τῶν γνωστῶν ἡμῖν τοῦ Θεοῦ δημιουργημάτων, ὁ πάντολμος οὗτος γίγας, ὁ ἀναβάς εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καταμετρήσας τὰς ἀπείρους διαστάσεις τῶν ἀστέρων, ὁ καταστήσας ὑπὲρ τῆν τῶν αὐτοῦ θελημάτων τὸν ἀτμὸν καὶ συγκλείσας τὸν κεραυτὸν ἐν ταῖς νεφέλαις, ὁ ἐν βραχεῖ χρόνῳ διαστήματι ἀπὸ τοῦ ἐνὸς πόλου μέχρι τοῦ ἑτέρου μανθάνων τί γίνεταί, ὁ τολμήσας, λέγω, νὰ ἐμβατεύσῃ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μυστήρια τῆς δημιουργίας ζῴων νὰ μάθῃ τὴν ἀρχὴν καὶ γένησιν τοῦ παντός, οὗτος εἶναι μικρὰ καὶ εὐτελής γῆ; Ναι, ἀδελφοί, οὐδὲν πλέον αὐτοῦ μένει, ἀφαιρηθέντος τοῦ Θεοῦ ἐκεῖνον ἐμψυσίατος. Πρᾶγμα ὑποκείμενον εἰς εὐθραν, εἰς θάνατον, εἰς ἀφανισμόν εἶναι ὁ ἀνθρώπος. Δὲν πρέπει δὲ νὰ ἀπορώμεν διὰ τούτο, διότι ἀφανίζονται καὶ ὄρη, καὶ θάλασσα, καὶ ποταμοὶ καὶ λίμναι. Τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ τεκμήρια τοῦ ὅτι καὶ οἱ ζῶντες ὑπὸ τὴν γῆν κρυφθήσονται. Βλέπετε τὸν πολυτάλαντον ἐκεῖνον πλούσιον, ὅστις νομίζει ὅτι διὰ τοῦ χρυσίου αὐτοῦ πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἶναι ἰδικὰ του; ἐκεῖ, ὑπὸ τὴν γῆν κρυφθήσεται ἀφίνων τὰ πολυπόθητα αὐτῷ χρήματα, ὡς ὁ ἅπαντα τὸν βίον αὐτοῦ ἐν ἄκρᾳ πενίᾳ διεθῶν. Βλέπετε τὸν ὑπερήφανον ἐκεῖνο σοφόν, ὅστις ἀνέγνωσε ἅπαντα βιβλία καὶ νομίζει ὅτι τὰ πάντα γινώσκει; ἐκεῖ ὑπὸ τὴν γῆν κρυφθήσεται, ὡς καὶ ὁ ἀμαθὴς ἐκεῖνος, καὶ ἀγροίκος, ὅστις οὐδέποτε ἀνέγνωσε τῶν βιβλίων τοῦ ὑπὲρ τὰ παριστάμενα ἀντικείμενα, οὐδέποτε ἐξέτεινε τὴν θεωρίαν του ὑπὲρ τὰ ἰδιαιτέρως καὶ ἰδιαίτατα εἰς αὐτὸν συντελοῦντα. Βλέπετε τοὺς ἀνθρώπους ἐκεῖνους, οἵτινες διετάξαν, εἰσηκούσθησαν, ἀνέτρεξαν, φηροδόμησαν; ὑπὸ τὴν γῆν καὶ οὗτοι κρυφθήσονται. Ἐκεῖ καὶ οἱ πατριάρχαι, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ δικασταί, καὶ οἱ ἐπιστατοῦντες καὶ ἐπιτιροῦντες τὰς σχέσεις τῶν βασιλέων καὶ ἡγεμόνων, καὶ βασιλεῖς καὶ αυτοκράτορες, ἐκεῖ ὑπὸ τὴν γῆν καὶ οὗτοι κρυφθήσονται.

Ἐξισάζεται μὲν διὰ τοῦ θανάτου ἡ μεγάλη τῶν ἀνθρωπίνων κατατάξις ἀναμοιότης; ἀλλ' ὁ θάνατος δὲν εἶναι εἰς πάντας ἐπίσης δεκτός· ὁ μὴδέποτε τοῦ Θεοῦ ἐνθυμηθεὶς λυπείται, κλαίει, σφαδάζει διότι ἐπιφέρει τέλος εἰς τὴν δοξάν αὐτοῦ, διότι ἀρπάζει ἀπ' αὐτοῦ πάντα, διότι ἀπογυμνοῖ αὐτὸν ἀπὸ πάντων, διότι ἀφίνει αὐτὸν χωρὶς τινος παρηγορίας, χωρὶς τινος καταφυγῆς, χωρὶς τινος στηρίγματος· διότι ἀγωνιζόμενος πρὸς τούτον εἰς μάτην ὀρέγει τὰς ἑαυτοῦ χεῖρας πρὸς τὰ διαφεύγοντα αὐτὸν πλάσματα· διότι ἀπομαρτυρεῖται ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐνόμιζε πραγματικὸν καὶ σταθερὸν· διότι ἀποθνήσκει, ἀφ' οὗ κατενόησε τὴν ἀπάτην, ἀλλ' οὐχὶ μεταβεβλήμενος· διότι ἀποθνήσκει ἐν ἀπελπισίᾳ, καὶ οὐχὶ ἐν μετανοίᾳ. Ὁ δὲ ἀγαθός, ὁ δὲ ἐναρτέος, ὁ δὲ ὀρθόδοξος χριστιανὸς δὲν λυπείται, δὲν κλαίει, δὲν τρομάζει τὸν θάνατον ὡς ὁ ἀμαρτωλός· οὗτος ἀτενίζει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ πρὸς τὸν οὐρανὸν χωρὶς παντάπασιν νὰ μετανοήσῃ διὰ τὰ μάταια, τὰ ὁποῖα δὲν ἔπαυε θεωρῶν μετὰ θλίψεως ὕπνον καὶ μάλι-

στα ὕπνον ἐγέρσιμον θεωρεῖ τὸν θάνατον ἐγγυματὸν πανάγιον τοῦ παντός δεσπότην διὰ τὴν αὐτοῦ ἀποκατάστασιν καὶ μετ' ἄκρας εὐχαριστήσεως παραδίδει εἰς αὐτὸν πνεῦμα του.

Δὲν πρέπει λοιπὸν, ἀδελφοί, νὰ θρηνώμεν ἐπὶ τῷ νάτῳ τῶν τοιούτων ἐναρτέων ἀνδρῶν, οἷος ἦτο καὶ ὁ μακαρίτης Π. Γιασεμολαδᾶς. Διατί θρηνοῦμεν τούτους; τί ἐφυγον τὴν πολυτάραχον τοῦ βίου θάλασσαν καὶ ἄγρια τοῦ κόσμου κύματα, καὶ πορεύονται εἰς τοὺς ἁγίους καὶ ἀκυμάντους κόλπους τοῦ Ἀβραάμ; διότι πορεύονται εἰς τοὺς χοροὺς τῶν Ἀγγέλων, εἰς τὰς πανηγύρεις ἁγίων, εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ; διότι πορεύονται ἐνθα ὑπάρχει τὸ ἀνεσπερον φῶς, ἡ ἀτάραχος εἰρήνη, ἡ ἐκκλησία καὶ αἰωνία χαρὰ; διότι βλέπουν τὰ ἐξουσιαστικὰ καὶ ἀβύσσου τε καὶ ἀρχῆς, ἐξουσίας καὶ κυριότητος, καὶ στρατιᾶς Ἀγγελικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς καὶ τὴν ἄνω πόλιν καὶ τὴν ὑπερουράνιον τῶν ἀπογενομένων πανηγυρίων; Ἡμεῖς πρέπει νὰ θρηνώμεν οὐκ αὐτοὺς, οἵτινες μένομεν εἰς τὰς ἀλλεπαλλήλους ὀφθαλμοὺς εἰς τὰς ἀξιοδακρύτους ταραχάς, εἰς τοὺς δριμυτάτους πόντους. Οἱ τοιοῦτοι ἐφθασαν εἰς τὸν ἀκύματον καὶ νεύδιον λιμένα τῆς σωτηρίας· σκοπέλους καὶ ναυάγια φοβούνται πλέον. Ἡμεῖς εὐρισκόμεθα εἰς τὴν πολυκύματον καὶ πολυτάραχον τοῦ βίου θάλασσαν· ἡμεῖς πρέπει νὰ βῶμεθα τοὺς συσκοτασμοὺς τοῦ οὐρανοῦ, τὰ ἀβέβαια πλοῦ, τὸν βυθισμόν εἰς τὴν ἄβυσσον. Ἡμεῖς, λέγω, πρέπει θρηνώμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, οἵτινες φθονοῦμεν, καὶ φθονοῦμεν, συγκοφαντοῦμεν καὶ συγκοφαντούμεθα, ἀρπάζομεν καὶ ἀρπάζομεθα, κολακεύομεν καὶ κολακευόμεθα, ἀπατώμεν καὶ ἀπατώμεθα, καὶ κινδυνεύομεν πᾶσαν στιγμὴν νὰ ἀπισώμεν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Βλέπετε ἤδη, ὦ Ἑρμουπολίται, ὅτι ὁ καλὸς καὶ ἁγῶς Παντολέον Γιασεμολαδᾶς ἐξέλιπεν ἐξ ἡμῶν. Σχέσεις πρὸς μετ' αὐτοῦ δὲν ἔχομεν ἐκτὸς δύο, ποῖαι δὲ εἰσὶν αὗται; νὰ ζήσωμεν καὶ ἡμεῖς ἐναρτέως, καὶ νὰ δικαιώσωμεν αὐτὸν εἰς τὸν Θεόν· εἴτι ὡς ἀνθρώπος ἡμαρτε. Εἶθε, ὦ τέκνα τοῦ μακαρίτου, φανήτε ἐφάμιλλα τοῦ πατρὸς σας κατὰ τὴν εὐσεβείαν, λημοσύνην καὶ φιλανθρωπίαν. Εἶθε οἱ περὶ τὸ ἐμπεδισμένον νὰ φανώσιν ὠφέλιμοι τοῖς πτωχοῖς καὶ δέεσιν ὡς ὁ μακαρίτης.

Ἀλλὰ, καὶς ἀναγιγνώσκωμεν ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς ἀδύνατον ἐστὶν ὁ ἀνθρώπος, ὅσον καλὸς, ὅσον ἐναρτέος, ἢ νὰ μὴ ὑπέπεσε ποτε εἰς ἀμαρτίαν· ἂν λέγομεν ὅτι ἀμαρτίαν οὐκ ἔχομεν ἑαυτοὺς πλανώμεν, ἢ λέγομεν εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης· διὰ τούτο, σεβασμιώτατοι ἱεράρχαι καὶ σεβασμίμοι ἱερεῖς δεήθητε τοῦ πανοικτιρμοῦ τοῦ Θεοῦ, ἵνα συγχωρήσῃ αὐτῷ τὰς ἀμαρτίας, εἰς ἃς ὁ ἀνθρώπος ὑπέπεσε. Πάντες οἱ λαβόντες μετ' αὐτοῦ τὰς συγχωρήσεις αὐτῷ· ἐάν τινα ὑμῶν λόγῳ ἢ ἔργῳ παρεπίκρανε συγχωρήσατε αὐτῷ, ἵνα καὶ ὁ πάντοτε ἡμῶν Πατὴρ συγχωρήσῃ ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· καλῶμεν πάντες, ἀδελφοί, ἐκ βάθους ψυχῆς ἵνα ἡ συγχωρήσῃ αὐτῷ, ὁ Θεὸς συγχωρήσῃ αὐτῷ, ὁ συγχωρήσῃ αὐτῷ. Ἀμήν.

Ὁ

ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τῶν Ἰῶν Χριστοφῆ Ἐμμανουήλ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 477 τοῦ Ἐμμανουήλ Νόμου, προσκαλοῦμεν τοὺς δανειστάς τῆς χευσάσης εταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἰωάννηστος Χριστοφῆ Ἐμμανουήλ» νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Δικαστικοῦ Καταστήματος ἐν Σύρῳ Ἐμποροδικείου τὴν 13 τοῦ ἰσταμένου Ἰουνίου Ε. Ε. ἡμέραν Δευτέραν καθ' ὥραν 3. ἵνα ἐγχειρίσωσιν ἡμῖν τὸν παρὰ τοῦ ἁρθροῦ 48 αὐτοῦ Νόμου ὀριζόμενον τριπλοῦν κατάλογον κατ' αὐτῶν ἐπὶ τῆς προκειμένης πτωχεύσεως στέων προσωρινῶν Συνδίκων.

Ὁ ἐνταῦθα Δικαστικὸς Κλητὴρ Θ. Ἀντωνίου παραγγέλλεται νὰ τοιχοκολλήσῃ ἀντίγγραφα τῆς ἀποφάσεως εἰς τὰ παρὰ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα μέγιστον δὲ ἴσον νὰ δημοσιεύσῃ καὶ διὰ τῆς ἐκδόδομένης Ἐφημερίδος ὁ «Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων» Ἐν Σύρῳ τὴν 3 Ἰουνίου 1860.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Ἄλ. Οἰκονομίδης

(Ἐπεται Δικαστικὸν Παράρτημα.)